

helyen állanak és példaképpül állították őket Szeged minden üzemében dolgozója elé.

Az üzemekben ma ott vannak a magyar nép utjlipusu (itt Zöld elvtárs felsorolta és a tömeg lelkesen ünnepelte a 17 szegedi élmunkást.) fiait, az élmunkásokat. Ők járnak élen annak megvalósításában, amire fél évvel ezelőtt gondolni se mer-

tünk, hogy a hároméves tervet két és fél év alatt fejezzük be. Hozzájárulnak ehhez a hidmunkások és a többi dolgozó is.

— Ez a május 1 — mondotta végül dr. Zöld Sándor — már a Magyar Nemzeti Függetlenség Front hatalmas demonstrációja,

amely végképen megszüntet majd minden surlódást, si-

kerrel koronázza még a belső béke biztosításáért folyó harcot és megmutatja, hogy a dollár-imperializmusnak nem sikerült a magyar népet nyújtani, építő munkáját felborítani.

Természen ki Szeged dolgozó népe ma is több élmunkást,

származikja tul a többi üzem a dohánygyárat is. Jó május 1-et minden dolgozónak!

Molnár Erik: Biztosítottuk a békét és halálra ítéltünk minden háborus kísérletezést

A nagyhatású beszéd közben érkezett meg a nagygyűlés ünnepi szónoka, Molnár Erik elvtárs, külügyminiszter, aki a tömeg szünni nem akaró éljenzése közben emelkedett szólásra.

— Május 1 a múltban a munkásmozgalom seregszemléje volt — mondotta, — ma jellege, formája és tartalma megváltozott és az egész magyar nép ünnepe lett. Nemcsak a munkásság ünnepe, hanem a dolgozó parasztok, haladó értelmiségiek is. 1945 május 1-én az MKP kiadta az újjáépítés felszavát és Gerő elvtárs kijelentette: Arcsall a vasút felé! 1946-ban e napon a magyar demokrácia nehéz harcban állt a reakció feltámadt erőivel. A parlament, magát kisgazdapártinak nevező többség vissza akarta állítani Horthy Magyarországot. Ez a küzdelem 1947 május 1-én is folyt még,

amikor azonban hálá a demokratikus rendőrség, elsősorban Rajk elvtárs éberségének. — letelepült az országos közvédelmi

és a demokrácia ellentámadásba ment át. Megbukott a Sulyok-párt is és a választásokon az MKP bizonyult a legerősebb pártnak, de a reakció nem akarta elismerni a választók akaratát. Szeptemberben

csak az MKP céltudatos politikája Rákosi elvtárs irányításával tud a megakadályozni egy jobboldali koalíció létrehozását

és tudott munkaképes alkotó kormányt az ország élére állítani. A Pfeiffert-párt letűnése után a szociáldemokrata jobboldal maradt a reakció utolsó reménye, de a munkásság pártállásra való tekintet nélkül összefogott és a Szakasits és Marosán elvtársak vezetése alatt álló szociáldemokrata balszárny segítségével kivívta a döntő győzelmet. Ez tette lehetővé, hogy néhány héten belül végképen megalakuljon a Magyar Dolgozók Pártja. (Zugó taps.) A magyar népnek elege volt a pártokodásból, építeni akart az országát. A Magyar Nemzeti Függetlenség Front átszervezésével megtaláljuk azt a keretet, melyben minden becsületes magyar együtt dolgozhat majd.

Az államoképítés sikere

Molnár Erik ezután a magyar demokrácia döntő politikai győzelmével együtt járó gazdasági sikerekről beszélt, a bányák, nagybányák, majd a nagyüzemek államoképítéséről. A munkásságot nem lévészette meg a NIK deficitjéről szóló rosszindulatú híresztelés, a nehézipari üzemek termelése

egy év alatt majdnem megkétszereződött és így lesz ez minden államoképítő üzemben.

Ma a munkásság, paraszt-ság már tudja, hogy halálra ítélt, nem a tökécs, hanem a saját jólétét segíti elő.

Az ország külpolitikai helyzetéről szólva rámutatott a külügyminiszter a szomszéd államok jogos bizalmatlanságára, amellyel eddig Magyarország felé néztek és amelynek példaként a csehszlovákiai magyarság is áldozata lett. Ez a helyzet gyökeresen megváltozott. A barátsági szerződések sorozatát kötöttük a szomszéd népi demokráciákkal, elsősorban a Szovjetunióval, a békefront hatalmas bázisával, amely megsemmisítette a fasizmus félelmes hadigépezetét, így

biztosítottuk a békét és ítéltünk halálra minden háborus kísérletezést.

A Szovjetuniót ma már a népi demokráciák százmillióis öve fogja körül.

A valóság leplebe burkolt reakció

— A reakció, amely már minden bázisát elvesztette, utolsó lehetőségeként az egyház palástjába kapaszkodik, a hívők vallásos érzését a demokrácia ellen akarja mozgósítani. Ezen a fronton is már nagy sikereink vannak. A református és evangélikus egyház határozottan állást foglalt a demokrácia

célkitűzése mellett és napról-napra jelentkeznek katolikus szervezetek, amelyek nem hagyják magukat kiszolgáltatni a reakciónak örülők, hogy az első ilyen kezdeményezés éppen Szegedről indult ki. Ennek ellenére az egyház egyes vezetői még mindig nem hagynak fel a reakció támogatásával. Mi nem mondottunk le a békés megengedés lehetőségéről, az MKP a magyar nép vallásszabadságát is biztosítja mindenkivel szemben. De

a demokrácia nem tűrheti, hogy a vallás leplebe burkolt reakció hátulról támadjon.

Nem szabad többé packázni magunkkal, mert elég erős ahhoz, hogy leszálljon a reakcióval, bármilyen palástban is jelentkezzen.

— Biztos tehát, hogy a reakció többé fel nem éled, az ország belső békéje és függetlensége biztosítva van. Nyugodtan dolgozzon tehát mindenki, mert a reakció minden mesterkedése ellenére fel fogjuk építeni azt az országot, amely minden magyar dolgozónak a jólétet és kultura teljességét jelenti — fejezte be nagyhatású és sürű tapsokkal megszakított beszédét Molnár Erik elvtárs.

Felharsant az Internacionálé és a lelkes tömeg az impozáns nagygyűlés után elindult Ujszegedre, hogy átadja magát a pihenés és szórakozás gondtalan örömeinek.

Vidám népünnepe Ujszegeden

Boldog, zibongó méhkas Ujszeged. A puha gyepen, árnyas fák alatt, mindenütt dolgozók, a többtermelés és újjáépítés hősei, akik erre az egy napra letették a szerződésüket, hogy a jól megérdemelt pihenés percét élvezzék. A hinták, kórhinták, mutatóvanyosok, tombolák, gyermeknek és felnőttnek egyaránt biztosították a kitűnő szórakozást. Az üzemek, vállalatok, pártszervezetek, közületek sátraiban délutáni késő estig zajlott az élet, harsogott a nótaszó, perdültek a lábak. A dolgozók délből ebédet kaptak, utána családjukkal együtt üldögéltek a ponyva alatt. Sátrat állítottak a hadigondozottak, de a süketnémák is, akikkel hosszú ideig együtt tartózkodott

Molnár Erikné, egyesültük országos elnökszónya is.

Ott láttuk ezen a május elsőjén a pedagógusok sátrát is. Jócsor, sör, ennivaló mindenhol bőven akadt. Az MNDSz Havalecz Istvánné és Angyal Mária egészségügyi védőnő szervezésében

képző leányai szerepeltek, ezenkívül a Dolgozók Kultúrszövetsége, a SzEISZ, a különböző üzemi és kerületi kultúrgárdák, az egyes SzIT-csoportok, szakszervezeti csoportok kultúrgárdái, szavalói, énekesei gondoskodtak az egész parkot elleplező és a műsort hangszórókon keresztül is hallgató dolgozók szórakoztatásáról. Színvonalas műsorral lépett fel a Szegedi Nemzeti Színház, amelynek énekkara Szatmári Géza vezetésével, továbbá Darvas Ibolya, Dénes Erzs. Ferencz Anikó, Moóry Lucy, Bajnok Ferenc, Nádas Tibor, Sugár Jenő fellépése nagyban hozzájárult a műsor sikeréhez. Nagy tetszést aratott a kűrkvartett is, amelynek tagjai Szabó Marcell, Konti Izidórusz, Bácskai Péter és Teczisin János voltak.

Alkonyatkor még csak hangosabb lett a jókedv. A vén ujszegedi fák még soha nem láttak ilyen napot, fizikai és szellemi dolgozók ilyen testvéri egybeforrását. Még az éjféliutáni órákban is görnyedtek a hidak a hazatérők lépteit alatt.

Azóla elült az ünnep mámore, újra megindult a termelő munka, a hároméves terv sikeréért folyó küzdelem, hogy a feledhetetlen nap után a hétköznapi szürkeségből nemsokára még pompásabb fények derengjenek elő: a még szebb, még boldogabb május 1. körvonalai.

Ünnepelt a falu és tanyavilág is

Az idei május 1. a falvak, tanyák dolgozó parasztjainak is nagy ünnepe volt. A szegedkörnyéki ünnepek a munkás-paraszt szövetség szellemében zajlottak le. Szatymazon Mosonyi György, Tápén Simon Béla, Szőregen Barta János lelkészörnagy, Deszken Strack Ádám,

Igy ünnepelt Budapest

Káprázatos pompával ünnepelte meg Nagybudapest népe május elsejét. Hatszáz-ezerre becsülik azoknak a dolgozóknak a számát, akik a Hősök-terén emelt díszemelőny előtt elvonultak. Az emelőnyen Rákosi Mátyás, Szakasits Árpád, Dinyés Lajos, Kossa István és Gerő Ernő foglalt helyet, tőlük jobbra és balra a tribünön a Kossuth-díjasok, a kitüntetett élmunkások, a kormány Budapestén tartózkodó tagjai, a diplomáciai testület, a művészeti, társadalmi, tudományos és politikai élet kiválóságai helyezkedtek el.

Rákosi Mátyás elvtárs a hozzáintézett kérdésekre a mikrofon előtt a következőket mondotta:

— Az idei felvonulás sokkal nagyobb arányú, mint a tavalyi volt, sokkal összetettebb és ami talán a legfontosabb, sokkal lelkesebb és öntudatosabb. Látnivaló az, hogy a tavalyi május elseje óta hatalmasat fordult a magyar demokrácia sorsa. Az ünnepségen a legfontosabbnak kétségen kívül a munkásságot növekedett öntudatát látom, azonkívül azt a körülményt, hogy a többi párt jelöltjeit is gyakrabban látjuk a tömegben. Május

Alsóközponon dr. Kiss Dezső, Pusztamérgesen Halász György, Felsőközponon Gerő András, Algyőn Simovics Mihály, Sándorfalván Perjes Géza, Ottomösön Szél Sámuel, Csengelén dr. Bakos Géza, Lengyelkapolnán Mison Gusztáv, Dorozsmán és Kistemplomtanyán Hank László, Ujszentivánon Pipicz József, Városházyán Strack János, Árpádközponon pedig Gvenes Andás mellett a munka ünnepeinek jelentőségét. Az ünnepi nagygyűléseket a falvakban mindenütt vidám népünnepek követték, amelyekben a falu apraja-nagyja kifűző hangulatban szórakozott a késő éjszakai órákig.

Dolgozott, de mulatott is a hírlapterjesztő gárda

A szegedi hírlapterjesztők is méltón ünnepelték meg az idei munka ünnepeket. Az újságírók már a kora hajnali órákban széthordták a szegedi demokratikus sajtó termékeit, hogy a dolgozókat az ünnep előtt ellássák olvasnivalóval. Dolguk végzetével együtt vigadtak a többi dolgozóval és közben is a Délmagyarország pirosbetűs ünnepi számát adták el a vevőknek.

Az esti órákban a szegedi dolgozók ez egyik legszorgalmasabb rétege, amely minden nap a kora hajnali óráktól, a legnagyobb fagyban és a legtűzösebb napsütésben egyaránt végzi munkáját és látja el az olvasóközönséget a sajtó termékeivel, az egyik szegedi vendéglőben ünnepi vacsorára gyűlt össze. A május elsejei vidám hangulatu vacsorán, amelyet nótaszó és tánc követett, valamennyi szegedi hírlapkihordó résztvett. A vacsora előtt Kabók József, a hírlapterjesztők szakszervezetének elnöke és Kátai Ferenc vezetéségi tag mondott ünnepi beszédet.

elseje az egész magyar dolgozó nép ünnepévé vált. Azt hiszem, hogy a magyar demokrácia százszázalékos tömegének lelkes felvonulása a nemzetközi közvéleményre sem téveszti el hatását.

Szakasits elvtárs így beszélt:

— A menetben az élmunkások büszkén és felemelt fejjel haladnak, érzik, hogy a munka hatalmas emelkedésének korszakához jutottunk. Nekem a felvonuláson a nők hatalmas tömege tetszett a legjobban. Ez azt mutatja, hogy a nők öntudata besugározza az országot.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Friss mész a Mezőgazdánál Valéria-tér 4. sz.

Bérmaajándékok leszállított olcsó árban
DRUCKER
óra-ékezerésznél
Széchenyi-tér 9. szám
Óra-ékezerésznél aranybeállítás!